

Arrest

nr. 62 114 van 25 mei 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 31 maart 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 april 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DAFLOS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 25 oktober 2010 het Rijk binnen en diende op 26 oktober 2010 een asielaanvraag in. Op 3 maart 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. *Feitenrelaas*

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Vriqece en bent u Kosovaars staatsburger. Uw problemen begonnen toen uw familie 20 jaar geleden een stuk grond kocht in de stad Gjilan en er zich vestigde. Hierdoor ontstond er een conflict over de scheidingslijn met de naburige familie A.. U werd voornamelijk door uw leeftijdsgenoten F. en R. gevisieerd omwille van

dit conflict over de scheidingslijn. Zo werd u door hen bedreigd en geslagen. Dit gebeurde 2 à 3 keer per jaar, van zolang als u het zich kon herinneren. Toen u ongeveer 15 jaar oud was, is uw vader bijna voor dood achtergelaten, nadat leden van de familie A. hem mishandeld en geslagen hadden. Eind juli 2010 kwam u te voet terug van de stad toen R. u met de wagen probeerde omver te rijden. Daarop besloot u om Kosovo te verlaten. U vertrok in oktober 2010 op illegale wijze met een minibus naar Hongarije. Daar nam u de trein tot in Oostenrijk, waarna u uw reis verder zette per trein naar Duitsland. Vanuit Duitsland reisde u tot slot met de trein richting België, waar u op 25 oktober 2010 in Brussel aankwam. U diende er de volgende dag uw asielaanvraag in. U verklaarde niet naar Kosovo te kunnen terugkeren uit vrees voor de familie A.. Ter staving van uw identiteit legde u volgende documenten neer: uw Kosovaarse identiteitskaart, uitgereikt op 21 september 2004 te Pristina door UNMIK (tijdelijke administratie van de VN in Kosovo) en uw rijbewijs, eveneens uitgereikt door UNMIK op 20 juni 2008.

B. Motivering

Er dient opgemerkt te worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen louter privaatrechtelijk, interfamiliaal en lokaal van aard zijn. U vreest namelijk de bedreigingen door de leden van de familie A. omwille van een conflict over de scheidingslijn tussen hun grond en de grond van uw familie. Uit uw gehoor op het Commissariaat-generaal blijkt nergens dat andere mensen u bedreigden en dat het conflict in verband met de scheidingslijn de enige oorzaak is waarom u problemen hebt met de familie A. (CGVS, p. 9-10). Uw beweerde problemen houden dan ook op zich geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. In dit verband kan er overigens op gewezen worden dat u geen elementen heeft aangebracht dat u zich omwille van motieven voorzien in de Vluchtelingenconventie of in de definitie van subsidiaire bescherming niet elders in Kosovo zou kunnen vestigen om aan de problemen met de familie A. te ontkomen. U verklaarde immers dat jullie niet de middelen hadden om zich ergens anders te vestigen omdat het huis niet verkocht geraakte, wat een louter economisch motief is (CGVS, p. 9).

Bovendien kunnen een aantal bedenkingen gemaakt worden bij de door u aangehaalde problemen met de familie A.. Zo verklaarde u opmerkelijk genoeg dat uw familie nooit iets ondernomen heeft om het conflict over de scheidingslijn via gerechtelijke weg op te lossen. U verklaarde dat er tijdens het regime (vóór de oorlog van 1999) geen sprake was om daar op die manier een oplossing voor te vinden, maar ook na de oorlog lieten jullie na naar de rechtbank te stappen, naar eigen zeggen uit vergetelheid en omdat jullie er geen belang aan hechtten om het probleem op te lossen, hopen dat het zichzelf zou oplossen (CGVS, p. 9). Deze verklaringen komen bedenkelijk over, aangezien het grondconflict de directe aanleiding van uw problemen vormt en verwacht kan worden dat jullie er alles aan zouden doen om dit conflict, wat al de door u aangehaalde problemen veroorzaakte, op te lossen. Bovendien is het weinig aannemelijk dat u nog hoopte dat het conflict uit zichzelf opgelost zou raken, gelet op het feit dat het conflict ondertussen reeds 20 jaar aansleept. Ook het feit dat jullie volgens uw verklaringen getracht zouden hebben het huis te verkopen om aan de problemen met de familie A. te ontkomen maar dat potentiële kopers steeds afhaakten op het moment dat ze te horen kregen over de problemen die er aan de grond verbonden waren, laat toe verdere twijfels te uiten bij uw verklaring als zouden jullie er nooit aan gedacht hebben het probleem inzake de scheidingslijn via gerechtelijke weg op te lossen (CGVS, p. 9). Daarnaast is het ook opmerkelijk dat u de namen niet wist te noemen van de leden van de familie A. die verantwoordelijk waren voor het incident waarbij uw vader bijna voor dood werd achtergelaten (CGVS, p. 7). Dit is ten eerste bedenkelijk omdat u ten tijde van het incident, overeenkomstig uw verklaringen, toch al minstens 15 jaar oud was en ten tweede omdat de leden van de familie A. uw directe burens waren, zodat van u mag verwacht worden dat u de namen van de belagers van uw vader zou kunnen opgeven.

Wat er ook van zij, u heeft niet aannemelijk gemaakt dat u voor uw problemen met de familie A. niet of onvoldoende op de bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten kon/zou kunnen rekenen en dat er aldus zwaarwegende gronden aanwezig zouden zijn om aan te nemen dat er voor u een reëel risico zou zijn op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Het is ten zeerste opmerkelijk dat noch u noch uw familie klacht heeft ingediend bij de politie na het incident toen u ongeveer 15 jaar oud was en uw vader in elkaar werd geslagen en na het incident in juli 2010 toen gepoogd werd u omver te rijden. U gaf hiervoor als

verklaring dat u niet de indruk had dat het conflict kon opgelost worden (CGVS, p. 9). Gevraagd waarom u dit dacht, antwoordde u dat de gerechtigheid in Kosovo niet is zoals het zou moeten zijn en dat er gevallen geweest zijn dat het gerecht zoiets niet heeft kunnen oplossen, want zelfs als de autoriteiten zouden reageren zouden ze het niet kunnen oplossen (CGVS, p. 9). U kon echter geen enkel concreet voorbeeld geven van een gelijkaardig geval waarin de autoriteiten er niet in geslaagd zouden zijn het probleem op te lossen (CGVS, p. 9). Voorts gaf u aan evenmin bescherming gezocht te hebben bij de in Kosovo aanwezige internationale autoriteiten zoals EULEX (European Union Rule of Law Mission in Kosovo), naar eigen zeggen uit nalatigheid en omdat u hoopte dat het conflict misschien vanzelf opgelost zou raken (CGVS, p. 9), hetgeen opnieuw zeer bedenkelijk overkomt gelet op het feit dat het conflict ondertussen al 20 jaar aansleept. U maakt dan ook niet aannemelijk dat u zich omwille van uw beweerde problemen met de familie A. niet zou kunnen wenden tot de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten voor bescherming. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die in bijlage werd toegevoegd aan uw administratief dossier, dat nadat de "Law on the Police" en de "Law on the Police Inspectorate of Kosovo", die ondermeer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden het functioneren van de KP (Kosovo Police) beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming werd gebracht. Bovendien wordt de KP door de Eulex Police Component bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, wars van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, is Eulex van oordeel dat de KP in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden is. Ik meen dan ook dat er in Kosovo anno 2011 redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw identiteitskaart en rijbewijs bevestigen immers enkel uw identiteit en uw nationaliteit, die hier niet onmiddellijk ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat de middelen vanuit dit oogpunt zullen worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legde zijn vervallen identiteitskaart en rijbewijs neer ter adstructie van zijn voorgehouden identiteit. Hij zou een paspoort hebben gehad, dat eveneens vervallen was, en illegaal gereisd hebben "Vanuit Kosovo tot Hongarije met een minibus", en vervolgens "per trein" via Oostenrijk en Duitsland naar België. Aangezien verzoeker echter geen problemen kende met de Kosovaarse autoriteiten ziet de Raad niet in waarom verzoeker geen nieuw paspoort aanvroeg en op een veilige en goedkopere wijze, legaal naar België reisde. Dat verzoeker niet gecontroleerd werd omdat "Het busje was afgesloten" (gehoorverslag CGVS, p.6) kan geenszins overtuigen nu van algemene bekendheid is dat er versterkte controles

plaatsvinden aan de buitengrenzen van de Schengenzone als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie. Verzoekers illegale reisweg kan dan ook geenszins overtuigen, noch dat hij in de onmogelijkheid is zijn paspoort voor te leggen. Dit tast verzoekers algehele geloofwaardigheid aan en houdt een negatieve indicatie in wat het asielrelaas betreft aangezien verzoeker evenmin aantoont dat hij ten tijde van de ingeroepen feiten van juli 2010, in Kosovo aanwezig was.

3.2. Verzoeker verklaarde Kosovo te hebben ontvlucht omdat zijn familie er ruzie had met de burens over de scheidingslijn tussen hun eigendommen en dit al 20 jaar duurde. Verzoeker roept de *“Schending van artikel 48/3 §4 sub d”* in en argumenteert dat hij *“behoort tot wel een sociale groep, m.n. Kosovaarse Albanezen. Er is in casu sprake van vervolging op basis hiervan. Verzoeker loopt het reed risico om slachtoffer van bloedwraak te worden. Bloedwraak is een kenmerkend fenomeen onder Albanezen en kent de laatste jaren terug een opmars. De overheid wil of kan hier onvoldoende bescherming bieden voor haar burgers, waardoor verzoekers leven in gevaar is bij terugkeer naar Kosovo”* en *“verwijst hiervoor naar pagina’s 29 en 30 in het Algemeen Ambtsbericht van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse zaken”*.

3.3. Van een kandidaat-vluchteling mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij alle elementen waar hij zijn asielaanvraag op baseert van in de beginfase van zijn asielprocedure spontaan meldt aan de asielinstanties en verzoeker werd hier in de loop van zijn asielprocedure meermaals op gewezen. De feiten zoals thans voorgesteld in het verzoekschrift gaan op meerdere essentiële punten in tegen de verklaringen van verzoeker opgenomen in het administratief dossier.

3.3.1. Verzoeker werd meerdere keren grondig ondervraagd en er werd hem op het einde van het CGVS-verhoor uitdrukkelijk gevraagd of hij nog andere problemen heeft gekend in Kosovo buiten het grondconflict tussen burens. Verzoeker antwoordde hierop uitdrukkelijk *“Nee, andere problemen niet, dit was hoofdzakelijk”* (gehoorverslag CGVS, p.10). Verzoeker heeft nooit gewag gemaakt van enige vrees voor vervolging om etnische redenen. Hij voerde evenmin bloedwraak aan noch tot een vervolgdde sociale groep te behoren. Deze gegevens kunnen bezwaarlijk gezien worden als nieuwe elementen in de zin van artikel 39/76 van de vreemdelingenwet te meer nu niet wordt toegelicht waarom hij deze elementen niet vroeger heeft kunnen inroepen in de administratieve procedure. Hoe dan ook verzoeker toont geenszins aan dat een burenruzie inzake een scheidingslijn die al twintig jaar aansleepte en soms ontaardde in een vechtpartij beschouwd kan worden als een kwestie van bloedwraak. Evenmin toont hij aan tot welke vervolgdde sociale groep hij zou behoren. Waar verzoeker wijst op de groep van de Albanezen uit Kosovo kan de Raad slechts vaststellen dat deze de bijna totaliteit van de bevolking van Kosovo uitmaken en verzoeker niet aantoont waarom de etnisch Albanezen haar eigen bevolkingsgroep zou vervolgen.

3.4. Verzoeker blijft bij een aantal blote beweringen en toont de waarachtigheid van de feiten niet aan. Verzoeker toont niet aan dat de familie gronden bezit, noch dat daarover onenigheid bestaat, noch dat dit gemeenrechtelijk conflict in nexu staat met één van de in artikel 1, A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

3.5. Voorts toont verzoeker hoe dan ook niet aan dat hij voor zijn beweerdde problemen geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de in Kosovo werkzame nationale of internationale autoriteiten. Verzoekers beweringen in het verzoekschrift dat zowel zijn vader als hijzelf *“meermaals getracht [hebben] klacht in te dienen tegen de gewelddaden door de familie A.. De politie wilde echter nooit de klacht noteren of er op een andere wijze gevolg aan geven”* zijn bovendien in strijd met zijn verklaringen op het CGVS dat hij zelf nooit zijn problemen heeft aangegeven bij de politie (gehoorverslag CGVS, p.7), dat zijn vader enkel klacht indiende *“vele jaren geleden, ik kan het me niet herinneren, het was voor de oorlog in Kosovo (...) Na de oorlog is hij niet meer geweest”* (gehoorverslag CGVS, p. 8) en zelfs geen klacht werd neergelegd nadat zijn vader *“mishandeld en geslagen”* werd *“door het feit dat de eerste keer dat mijn vader het gemeld had en er niks was ondernomen”* (gehoorverslag CGVS, p. 7). Uit het administratief dossier blijkt evenmin dat verzoeker zou verklaard hebben dat de rivaliserende familie connecties had bij de autoriteiten en zijn familie geen bescherming zocht bij de autoriteiten uit vrees voor corruptie. Verzoeker verklaarde verder dat hij de in Kosovo werkzame internationale autoriteiten niet

benaderde "Gewoon uit nalatigheid en hopen dat het misschien zal opgelost worden en niet verder zal gaan" (gehoorverslag CGVS, p.9). Verzoeker kan dan ook bezwaarlijk worden bijgetreden waar hij meent ernstige pogingen te hebben ondernomen om in Kosovo een beroep te doen op nationale bescherming of internationale organisaties, en minimaliseerde op het verhoor zelf de ernst van zijn voorgehouden problemen. Dit klemt temeer nu uit objectieve informatie die de commissaris-generaal heeft toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat het politieapparaat in Kosovo grondig werd hervormd en thans aan alle burgers bescherming biedt. Dat verzoeker omwille van een burenruzie nood zou hebben aan internationale bescherming kan dan ook bezwaarlijk overtuigen. In zoverre verzoeker bloedwraak aanvoert, werkt hij dit geenszins uit en toont niet aan dat zijn familie of de betrokken families de gemeenrechtelijke instanties hebben benaderd om desgevallend een op de tradities gesteunde regeling te treffen.

3.6. Ten slotte kunnen verzoekers economische motieven (huis geraakt niet verkocht) en hypothetische argumenten zoals "*Zelfs al zou verzoeker effectief toegang hebben gekregen tot het gerecht, dan nog zou het conflict over de scheidingslijn negatief voor hem uitdraaien*" evenmin een nood aan internationale bescherming aantonen.

3.7. Verzoeker toont niet aan problemen te kennen in Kosovo. Hij heeft het hoe dan ook niet nuttig geacht in Kosovo bescherming te moeten zoeken zodat zijn beschrijving van de werking van de Kosovaarse politie en het lokale gerecht dan ook louter theoretisch blijven.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Waar verzoeker meent dat de commissaris-generaal de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus niet motiveert gaat hij eraan voorbij dat de bevindingen van de commissaris-generaal opgenomen in het onderdeel "Motivering" van de bestreden beslissing zowel de weigering van de vluchtelingenstatus als van de subsidiaire beschermingsstatus schragen.

4.3. Verzoeker wijst op "*artikel 48/4 §2 sub c Vw. (...) dat kort samengevat bepaalt dat ernstige schade bestaat uit een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict*" en argumenteert dat "*Artikel 48/5 §1 sub b bepaalt immers dat de vervolging in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan of veroorzaakt worden door partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen. Quod in casu! Albanezen zijn een zeer aanwezige bevolkingsgroep in Kosovo, en zwaaien daar de plak met eeuwenoude gewelddadige tradities.*"

4.4. Zoals hoger aangehaald behoort verzoeker tot de Albanese bevolkingsgroep die inderdaad de Kosovaarse staat leiden. Verzoeker licht niet toe tussen welke groepen een gewapend conflict in volkenrechtelijke zin aan de gang zou zijn in Kosovo, noch hoe dit verzoeker zou kunnen treffen in zijn persoonlijke eigendomsproblemen. Verzoekers verklaringen zijn niet enkel ongestaafd maar tevens ongerijmd.

4.5. In zoverre verzoeker zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming voorts beroept op dezelfde feiten als voor de asielaanvraag maakt hij evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de vreemdelingenwet, aannemelijk

4.6. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig mei tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK